

Популација старих је у сталном порасту. Према подацима Републичког завода за статистику удео старих (65 и више година) у популацији је око 19 одсто, а очекивано трајање живота је 75 година.

Једно од последњих истраживања је показало да стари у Србији живе горе него раније, лоше се хране, нарушеног су здравља и не могу себи да приуште адекватно лечење, углавном се информишу гледајући РТС и Пинк, махом не читају новине, а када читају, то су Вечерње новости и Информер, не користе интернет, већина не иде у биоскоп или позориште.

Наши старији суграђани, од времена Слободана Милошевића, па до данас, на изборима пословично гласају за политичке опције које карактерише деспотски начин управљања. С обзиром на њихов број, стари имају велики удео у бирачком телу и њихове политичке преференције, које су прилично ирационалне имајући у виду њихов социјално-економски статус, умногоме утичу на формирање јавне политике. Познато је да је друштво кооперативни подухват великих размера који се протеже од једне генерације до друге. И као што се чини неправедним да се допусти садашњим генерацијама да искористе све ресурсе и да будуће генерације оставе у оскудици због интереса садашње потрошње, слично томе чини се неправедним да политичке и вредносне преференције оних који су на измаку животног века профилишу јавну политику за генерације које се налазе на почетку живота или тек треба да ступе у егзистенцију. Упркос томе што је једно од основних начела демократије да се глас сваког појединца рачуна као један, и не више него као један, да би се задовољило начело међугенерациске правде требало би ограничити право гласа за старе.

*One person
with a belief
is equal to
a force of 99
who have only
interests*

John Stuart Mill
InspirationBoost.com

